

№ 95.

Kalendarzyk tygodniowy:

Piąt. św. Marka Ew.
Sob. św. Kłeta.
Niedz. św. Teofila.
Pon. św. Pawła.
Wt. św. Piotra M.
Śr. św. Katarzyny.
Czw. Wnieb. Pańsk.

Wschód słońca godz. 4 m. 44
Zachód słońca godz. 7 m. 13
Dług dnia godz. 14 m. 29
Przybyło godz. 6 m. 40

CENA PRENUMERATY:

W ŁODZI:

Rocznie rb. 6 k. —
Półrocznie „ 3 „ —
Kwartalnie „ 1 „ 50
Miesięczn. „ „ 50
Odnoszenie 10 k. m.
Egz. pojedynczy 3 k.

Z przesyłką pocztową:

Rocznie rb. 1 kop. 40
Półrocznie „ 3 „ 70

Zagranicą:

Miesięcznie rb. 1 kop. 10

Redakcja

w Łodzi

ul. Przejazd № 8,

Telefonu № 595

ROZWIÓJ

dziennik polityczny, przemysłowy, społeczny i literacki, ilustrowany.

Piątek, dnia 25 kwietnia 1913 roku.

Kantory: własny w Warszawie, ul. Hoża № 32; w Pabianicach u p. Teodora Minko
w Zgierzu, w aptece p. Patka.

CENY OGŁOSZENI: Nadesłane przed tekstem 50 kop. za wiersz petitowy. Zwyczajne ogłoszenia za tekstem po 7 kop. za wiersz nonparelowy lub jego miejsce. Małe ogłoszenia po 2 kop. od wyrazu (dla poszukujących pracy po 1^{1/2} kop.). Najmniejsze ogłoszenie 20 kop. Reklamny i kronologiczny po 20 kop. za wiersz petitowy. Za dołączenie prospektów 6 rab. od tysiąca egzemplarzy. Artykuły bez oznaczenia honorarium Redakcja uważa za bezpłatne: rękopisów drobnych nie zwraca. Ogłoszenia w tekście 1 rab. za wiersz petitowy. Ogłoszenia, których terminy przypadają w dniu świąteczny, drukujemy w przed dzień święta lub po święcie.

Redaktor lub jego zastępca przyjmują interesantów codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, od godziny 1—2-jej po południu

4151

Sargia

KALODONT

Niezbędny KREM i ELIKSIR do ZĘBÓW
Utrzymuje zęby białe, czyste i zdrowe.
Zadać wszędzie

TWO „WISŁA“

ŁÓDŹ | WARSZAWA
Piotrkowska № 60 tel. 28-90. | Marszałkowska 104 tel. 88-66.

PRZECHOWYWANIE MEBLI

w składach własnych z udzielaniem pożyczek
OPAKOWANIA i PRZEPROWADZKI.

Ostatni tydzień sezonu.

Ostatni tydzień sezonu.

Teatr Popularny

W niedzielę
po poł.

„Dziewica Orleańska”

tragedya
Schillera

przy ul. Konstantynowskiej 16.

W niedzielę,
wtorek i środek.

„Rycerze północy”

Ibsena.

z występem Stanisławy Wysockiej.

THISBE PARFUM
ULTRA-PERSISTANT
PARIS ED. PINAUD
1289

System kontroli

1181

„Paragon”

Na wszystko...

Na wszystko swoją zgodę dam:
Czy rzekną mi: żyć będziesz sam,
Czy do więzienia każą iść,
Czy zamiast mięsa trawę gryźć...
Na wszystko swoją zgodę dam,
Byle Szustowa koniak był tam!

829

Sytuacja polityczna.

Bezwzględność, z jaką Czarnogóra występuje wobec mocarstw, wprawiać musi w zdumienie i budzi zarazem domysł, że bezwarunkowo doznaje ona cichego poparcia ze strony mocarstwa trójporozumienia. Fakta świadczą o tem aż nadto wymownie.

Oficyalna depesza z Cetyunii donosi, że wojska czarnogórskie zwycięsko wkroczyły do Skadar. W cóż więc obróciła się wola mocarstw, które stanowczo oświadczyły, że Czarnogóra nietylko nie dostanie Skadaru, ale ma natychmiast od oblężenia tej twierdzy odstąpić?

Jakąż jest obecnie sytuacja Austro-Węgier, które tak stanowczo obstawały przytem, aby Skadar dostał się Albanii?

A wreszcie, któż teraz podejmie się misji wyrzucenia czarnogórców ze Skadaru, zdobytego przez nich przy pomocy serbów i kto zdejmie z Europy śmieszność, jaką się okryła przez urządzenie operetkowej blokady wybrzeża czarnogórskiego?...

Na te pytania trudno odpowiedzieć. Można jedynie to stwierdzić z wszelką pewnością, że sprawy bałkańskie weszły teraz w stadium bardzo niebezpiecznych komplikacji, tak ze względu na kwestję albańską, jakoteż ze względu na nieważność, jaka się budzi między sojusznikami bałkańskimi jeszcze nawet zanim przystąpili do podziału zdobyczy.

Wiadomo, że czarnogórcy podjęli już 17 b. m. ponowne ostrzeliwanie tej twierdzy, przyczem główną rolę odgrywały armaty serbskie, których serbowie, rzekomo cofając się z pod Skadaru, ze sobą nie zabrali. Szturm generalny rozpoczął się już onegdajszej nocy ze wszystkich stron na twierdzę. Czarnogórcy walczyli z bagnetem w rękę, a turcy stracili na wschodnim i południowo-zachodnim froncie cały szereg fortyfikacji.

We wtorek turcy podjęli z twierdzy kilka wycieczek, zostali jednak z wielkimi stratami odparci. Około południa komendant twierdzy, Essad-basza, zwrócił się do komendanta wojsk czarnogórskich o podanie warunków kapitulacji. Na skutek tego gen. Vukoticz oraz poseł czarnogórski w Konstantynopolu, Plamenacz, udali się do Skadaru, aby ułożyć warunki.

Co się tyczy zatargu między sojusznikami bałkańskimi, to, jak to już dawniej podnieśliśmy, narazie głównym przedmiotem sporu są Saloniki. Grecy na dobre usadowili się w tem mieście i nie okazują wcale wielkiej ochoty usunięcia się stamtąd, pomimo pogroźek bułgarskich. „Berliner Tageblatt” otrzymuje z Salonik do-

niesienie, że pierwsza dywizja grecka ufortyfikowała się poza obrębem miasta, do którego dostępnego jest obecnie zdobyć tylko z bronią w rękę. Z wiadomości tej pokazuje się, że wojska bułgarskie już dawniej opuściły Saloniki, względnie jej najbliższą okolice.

Do szeregu wyliczonych komplikacji należy, jak wiadomo, nietylko oznaczenie granic Albanii w tamtych stronach, gdzie leży Skadar, ale także na południu, gdzie z przysłą Albanią będzie graniczyła Grecja.

W sprawie tej dowiaduje się „Biurow Reutera”, iż rząd grecki zaproponował mocarstwom, aby na obszarze zajętych przez greków w tych stronach, które mają tworzyć południową część przyszłej Albanii odbył się plebiscyt ludności w celu dowiedzenia się, czy chce ona pozostać przy Grecji, lub też zostać do Albanii włączoną.

Wątpliwem jest jednak, aby mocarstwa zgodziły się na taką propozycję, ponieważ Włochy domagają się stanowczo, aby grekom nie dostało się wybrzeże albańskie aż po wyspę Korfu, obawiając się wzmożenia ich stanowiska wojskowego na Adryatyku.

Tak więc, ze wszystkich stron mnożące się komplikacje spraw bałkańskich nie wróżą wcale, aby Europa pozbyła się wkrótce tej zmyry, która ciąży nad nią od jesieni ubiegłego roku.

Niemcy i Turcy.

Rząd niemiecki jeszcze do tej pory nie może się pogodzić z myślą, że wszystkie jego rachuby na pomoc Turcji w razie ewentualnego starcia międzynarodowego zakończyły się zupełnym bankrutstwem. Nie może też on wyrzec się nadziei, że w przyszłości podczas podziału Turcji azjatyckiej część tej ostatniej przypadnie Niemcom. Dlatego też stara się popierać Turcyę jeszcze gdzie może i jak tylko może, byle zabezpieczyć swoje własne rachuby na przyszłość.

Bardzo charakterystyczną pod tym względem korespondencją berlińską pomieściła wiedeńska „Reichspost”. A mianowicie ów list twierdzi co następuje:

Niemiecki sekretarz stanu spraw zagranicznych von Jagow podkreślił w sposób bardzo wyraźny, że Turcyja może także i w przyszłości liczyć na wszelką pomoc moralną Niemiec. Von Jagow słowa te poparł natychmiast czynem. Niemcy są zdania, że w sprawie przyszłości wysp na morzu Egejskim niepodobna pod żadnym warunkiem spełnić daleko sięgających życzeń greckich. I to nietylko w interesie Turcji, lecz także i w interesie Niemiec. Przedewszystkiem chodzi tutaj o grupę tych wysp na morzu Egejskim, które leżą w pobliżu Dardanelów. Wydanie tych wysp Grecji, która dzisiaj jest niższym innem, jak tylko częścią trójporozumienia, zagrażałoby bezpośrednio wielkiem niebezpieczeństwem półwyspowi Galipoli i Kon-

wartości wyraz w roli Soni na śródowym jej benefisie.

Uczciwość atoli recenzenta publicysty nie pozwala nam nie podzielać w pełni słusznego obrzucenia całej tak licznie na jej widowisku benefisowem zgromadzonej publiczności.

Stanisław Łapiński.

Pomoc lekarska w fabrykach.

Środowy wieczór Łódzkie Towarzystwo lekarskie poświęciło obradom nad sprawą organizacji pomocy lekarskiej w fabrykach na zasadzie prawa z dnia 6 lipca 1912 r., o ubezpieczeniu robotników na wypadek choroby i od nieszczęśliwych wypadków.

Zebranie, przy udziale stu kilkunastu lekarzy, zajął wice-prezes Towarzystwa dr. S. Sterling, wyjaśniając cel jego.

Następnie dr. W. Pinkus wygłosił drugi referat omawiający pomoc lekarską w fabrykach w ogólności i zapomogi pieniężne zagranicą i u nas.

Po referacie tym zabrakł głos przewodniczący zebraniu dr. Skalski, który zapoznał zebranych z referatem dr. Grabowskiego, omawiającym nowe prawo o ubezpieczeniu robotników.

Streściwszy zasady nowego prawa, dr. Grabowski rozpatruje je krytycznie. Zaznacza, że prawo to obejmuje znacznie mniejszą liczbę osób i warunków, aniżeli prawodawstwo ubezpieczeniowe niemieckie lub austriackie, albowiem ma być stosowane tylko do pracowników przedsiębiorstw fabryczno-przemysłowych, tramwajowych, komunikacji rzecznej i górniczych, podlegających inspekcji fabrycznej lub górniczej, z pominięciem rzemieślników, pracowników budowlanych, rolnych i t. p. najemników. Ubezpiecza ono poszkodowanych wskutek nieszczęśliwych wypadków w zupełności, położnicze na przeciąg 26 tygodni, bez możności prolongaty wydawania zapomóg; zapewnia chorym członkom kas bezpłatne leczenie: nie mogącym pracować na przeciąg czasu 4-miesięczny, a niezdrowym pracującym na cały czas pozostawiania ich członkami kasy.

W porównaniu z normami dotychczas obowiązującymi nowe prawo ma tę wyższość, że ubezpieczeniu obowiązkowemu podlegają nie tylko robotnicy, lecz także i inni pracownicy przedsiębiorstw fabrycznych, z wyjątkiem zatrudnionych w oddziałach handlowych przedsiębiorstw. Natomiast zwiężony został zakres udzielania pomocy lekarskiej robotnikom na koszt właścicieli przedsiębiorstw, tak pod względem ilościowym, jak i jakościowym, ponieważ w nowym prawie niema mowy o leczeniu chorych robotników w ich mieszkaniach, obowiązek zaś zarezerwowania miejsca w szpitalach dla chorych robotników zamieniono na obowiązek uiszczania przez fabrykantów urzędowo ustanowionej opłaty za leczenie szpitalowi, do którego chory robotnik został przyjęty.

Właściciele przedsiębiorstw mogą na zasadzie nowego prawa zakładać własne szpitale, mogą co do leczenia chorych robotników zawrzeć umowę z publicznymi szpitalami, z lecznicami prywatnymi, z kasami chorych,—lecz czy zechcą to uczynić?

Prawo nie określa ani w jaki sposób, ani też przez kogo ma być dawana pomoc ambulatoryjna, pomoc w razie nagłego zaśląbnięcia lub wypadku nieszczęśliwego, oraz pomoc położnicza. Wydanie obowiązujących w tym względzie przepisów będzie rzeczą rady do spraw ubezpieczenia robotników.

W sprawie udzielania zapomóg nowe prawo jest hojne. Wypływa to ze źródła pochodzenia funduszów kas chorych, których trzy piąte składają robotnicy, dwie piąte zaś właściciele przedsiębiorstw. W porównaniu z prawodawstwami austriackimi i niemieckimi, na zasadzie którego właściciele przedsiębiorstw składają tylko $\frac{1}{3}$ funduszów kas chorych i są zarazem uwolnieni od kosztów leczenia robotników—robotnicy w Państwie Rosyjskiem są lepiej sytuowani.

Kasy chorych posiadają przywileje osób prawnych. Poza to, jeśli przyjmą na siebie leczenie członków, mogą zakładać własne ambulatory, lecznice, przytułki położnicze i t. p.

O tem jednak, aby związki kas chorych mogły na wzór związków kas chorych w Niemczech walczyć z gruźlicą, alkoholizmem, śmiertelnością dzieci, z warunkami antyhygienicznymi mieszkań robotniczych nowe prawo nic nie mówi. Nawet sprawa zlania się kilku kas jest zależna od miejscowego rządu do spraw ubezpieczenia robotników, który w tym względzie stosuje się do instrukcji z góry, te zaś, zgodnie z polityką obecną, mogą być przeciwne tworzeniu się większych organizacji robotniczych.

W zakończeniu referatu dr. Grabowski wylicza, ile mniej więcej przedsiębiorstw i robotników w Łodzi podlega nowemu prawu, ile przypuszczalnie będzie kas chorych i jak wielką można przewidywać roczną sumę wpływów.

W Łodzi w r. 1911 podlegało inspekcji fabrycznej 786 przedsiębiorstw zatrudniających 94,669 robotników. Z tej liczby 541 zakładów i 91,609 robotników podlega ubezpieczeniu po za obrębem zaś nowego prawa pozostanie 245 (32.5 proc.) zakładów mniejszych, zatrudniających 2460 (2.6 proc.) robotników. Wobec tego, że w Łodzi jest 80 zakładów przemysłowych z liczbą robotników powyżej 200, w początkach powstanie prawdopodobnie 80 samodzielnych kas chorych z liczbą członków 64,744 i 25—30 kas wspólnych, z których każda obejmie przeciętnie 15—20 przedsiębiorstw i 800—1000 członków.

Ponieważ normalnie przeciętny roczny zarobek robotnika w Łodzi stanowi 330 rb., to roczny dochód kas chorych przy maksymalnym obliczeniu (3 i jedna trzecia proc.) wyniesie prawie 1 milion rubli (600 tysięcy od robotników i 400 tysięcy od właścicieli przedsiębiorstw) z którego jedna trzecia, czyli 333 tysiące rubli może być wydawkowane na leczenie rodzin członków kas.

Jeśli właściciele przedsiębiorstw zgodzili się na udzielanie pomocy lekarskiej członkom kas chorych przez kasy i wnosili z tego powodu do ich funduszów 2 i jedną piątą proc. w stosunku do zarobku robotników, to wpływy te zasilałyby kasy w ciągu pierwszego roku działalności, sumę 665 tysięcy rubli łącznie ze składkami obywatelskimi (1 milion rubli) uczyniłoby to w ciągu roku z górą $1\frac{1}{2}$ miliona rb., czyli więcej, niż 5 $\frac{1}{2}$ proc. w stosunku do zarobku robotników.

W Niemczech maksymalne wpływy do kas chorych stanowią 3 proc. w stosunku do zarobków, jeśli więc do kas w Łodzi wpłynęło o 2 $\frac{1}{2}$ proc. więcej, to mimo, że gorsze u nas warunki pracy i gorsze wogóle warunki higieniczne przyczyniają się do wzrostu liczby zaśląbnień wśród robotników, niemniej jednak przynależącej organizacji można, rozporządzając sumą $1\frac{1}{2}$ miliona rubli rocznie, jeśli nie w zupełności, to w każdym razie w znacznej mierze zadość uczynić potrzebom lecznictwa fabrycznego u nas.

W zakończeniu porządku dziennego dr. Pinkus mówił o niektórych kwestjach z zakresu nowego prawa, o stanowisku przemysłowców i robotników wobec tego prawa, o stanowisku lekarzy wobec zmian i o potrzebie specjalnej organizacji lekarskiej.

(a)

Hurtownia kupców kolonialnych.

Brak współdzielczej hurtowni towarów kolonialnych w Łodzi daje się dotkliwie odczuwać pod wieloma względami właścicielom handłów win i towarów kolonialnych. Wspólne nabywanie towarów potrzebnych do operacji handlowych i współdziałanie w rozwoju handlu winami i towarami kolonialnymi, nader dodatnio wpłynęłoby na dobroć gatunków towaru w sprzedaży i obniżenie cen, któremi skutecznie konkurować można ku zadowoleniu odbiorców.

W ostatnich czasach naradzano się wśród kupców kolonialnych m. Łodzi, by utworzyć własną hurtownię współdzielczą, lecz rezultat tych narad dotąd nie wydał żadnych owoców.

Tymczasem w Warszawie wzięto się energicznie do dzieła i w początku roku bieżącego założono stowarzyszenie kupców win i towarów kolonialnych Królestwa Polskiego na mocy Naj-

wyżej zatwierdzonej w dniu 19 grudnia 1912 r. ustawy specjalnej.

Na czele instytucji tej stanęli jako założyciele tacy kupcy warszawscy jak pp. Józef Wróbel, Feliks Pawłowski, Ludwik Karasiński, Aleksander Jodko, Edmund Langner, Edward Majewski i Adolf Polack, to też instytucja pozyskała zrazu kapitał, wystarczający dla rozpoczęcia działalności w szerokim zakresie.

Celem stowarzyszenia tego jest wspólne nabywanie towarów potrzebnych dla operacji handlowych członków stowarzyszenia, na warunkach określonych przez ogólne zebranie; urządzanie składów towarów i piwnic, oraz nabywanie ich zgodnie z potrzebami stowarzyszenia, przedstawicielstwo firm handlowo-przemysłowych wytwarzających towary, będące przedmiotem operacji handlowych stowarzyszenia i handlujących tymi towarami; wykonywanie zleceń handlowych i komisowych członków stowarzyszenia; urządzanie z zachowaniem istniejących w tym celu przepisów, laboratoryów dla analizy win i produktów spożywczych; urządzenie w Warszawie biura wywiadowczego, jak również wystawy wzorów win i towarów kolonialnych; wogóle współdziałanie w rozwoju przemysłu i handlu winami i towarami kolonialnymi.

Wysokość udziału określono na 150 rubli, przyczem każdy z członków wnosi do stowarzyszenia ilość udziałów, określoną przez ogólne zebranie.

Do stowarzyszenia tego przystąpili nie tylko kupcy warszawscy, ale i inni ze wszystkich miast Królestwa Polskiego, jak również liczne stowarzyszenia spożywcze z różnych miejscowości kraju.

To też stowarzyszenie w ciągu tak krótkiego czasu rozwinęło się do tego stopnia, że obecnie przystępuje już do budowy własnego gmachu przy ul. Smolnej dla pomieszczenia biur i składów swoich.

Co jest ciekawe, że podczas, gdy w stowarzyszeniu reprezentowane są wszystkie miasta Królestwa Polskiego, z Łodzi przystąpił zaledwie jeden kupiec — właściciel większego handlu win i towarów kolonialnych.

W małych nawet miasteczkach kupcy kolonialni dążą do rozwoju handlu przez pozyskanie towaru pierwszej drobi i po cenach jaknajniższych, które osiągnąć można jedynie przez wspólne nabywanie towarów z pierwszej ręki.

W Łodzi tej dążności nie daje się zauważyć już choćby z tego powodu, że projekt założenia własnej hurtowni upadł, a do hurtowni Królestwa Polskiego przystąpił jeden tylko kupiec.

O ile nas poinformowano stowarzyszenie kupców win i towarów kolonialnych Królestwa Polskiego, nosi się z zamiarem założenia w Łodzi filii swej hurtowni, o ile, oczywiście, nie będzie założona hurtownia przez kupców miejscowych.

Bądź co bądź pożądanemby było, aby kupcy łódzcy przedsięwzięli cokolwiek w kierunku udoskonalenia handlu na wzór kupców warszawskich.

Eng. Wiatrowski.

Wielki koncert Moniuszkowski z udziałem Janiny Korolewicz-Waydowej.

Wobec licznych zapytań możemy zapewnić naszych czytelników, że w dniu 2-go maja usłyszymy znakomitą śpiewaczkę, rodaczkę naszą p. Janinę Korolewicz-Waydową, która zebrawszy bogate laury za granicą i za oceanem, święci obecnie prawdziwe tryumfy na scenie opery warszawskiej.

Nadzwyczajną tę ucztę artystyczną zawdzięczać należy naszym towarzystwom muzycznym: „Lutni“ i „Tow. muz. im. Szopena“, które urządzają wielki koncert z udziałem orkiestry symfonicznej tow. muz. im. Szopena i połączonych chórów obu stowarzyszeń, zdołały pozyskać wielką artystkę dla uświetnienia swego koncertu, poświęconego pamięci Stanisława Moniuszki.

Znaczna część biletów na koncert ten została już rozsprzedana, reszta jest jeszcze do nabycia w księgarni W. Gebethnera i Wolfa przy ul. Piotrkowskiej nr. 87. Bliższe szczegóły koncertu ogłoszone zostaną w najbliższych dniach.

Chorym

Chorych leczących się Spermia-Poehla, starają się oszukać za pomocą szumnych reklam o płynach z gruczołów nasiennych, przyczem w reklamach tych nie kłopotują się zupełnie, przekraczając fakty i powołują się na imiona i prace zagranicznych uczonych, którzy nigdy nie widzieli nawet tych preparatów. Pożyjemy sobie za obowiązek ostrzedz chorych przed temi ekstraktami, gdyż nie mając nic wspólnego ze Spermia Poehla, zawierają one częstokroć szkodliwe dla zdrowia składniki. Przy neurastenji, niemocy płciowej, uwiązaniu starczym, histeryi, nerwowości, małokrwistości, gruźlicy, przynicioci, skutkach leczenia rżoju, chorobach serca, (otuzozozniu, zwaipieniu, biem serca, arytmji, miocarditis) zwaipieniu tętna, alkoholizmie, zakażu mleczną paciorkowca, paralizach, osłabieniu w skutkach przeżytych chorób, przemęczeniu i t. d. zostały jedynie zapomocą Spermii-Poehla osiągnięte te olśniewające wyniki, które stwierdzone zostały za pomocą dowiadzezeń najznakomitszych uczonych i lekarzy świata całego.

NALEŻY ZWRACAĆ UWAGĘ NA NAZWĘ

SPERMINA-POEHL'A

odmawiać przyjęcia wszelkich ekstraktów i płynów o różnych innych nazwach, o niezdatności których wydaną została oddzielna broszura, którą wysyłamy na żądanie gratis i franko, wraz z najnowszą literaturą o SPERMINIE, SPERMINA-POEHL'A znajduje się w sprzedaży we wszystkich aptekach i składach aptecznych.

ORGANOTERAPEUTYCZNY INSTYTUT
PROFESSOR DR. POEHL'S WIE
 DOSTAWCY DWORU
 JEJÓ CESARSKIEJ MOŚCI
 PETERSBURG

145

Sprzedaz świąteczna

po nadzwyczaj niskich cenach.

Palta damskie

z najnowszego materiału od 10.50
 w najlepszym gatunku 13.50 15.50

Kostyummy damskie

najnowsze fasony 13.50, 22.50
 na jedwabiu 32.50

Jedwabne palta

w wielkim wyborze.

Schmechel i Rosner, Piotrkowski 100.

1211

Z A R Z A D

BANKU HANDLOWEGO W ŁODZI

podaje niniejszem do wiadomości, że na mocy uchwały zapadłej na Ogólnem Zebraniu Akcyonaryuszów w dnia 10/23 kwietnia r. b.

DYWIDENDA ZA ROK 1912

zatwierdzona została w stosunku 11%, czyli po rb. 27.50 od akcji na 250 rabli I — V emisji.

Wypłata tejże askatecznianą będzie, poczynając od dnia 11/24 kwietnia r. b. za zwrotem kuponu: № 39 — I-ej emisji, № 30 — II-ej emisji, № 18 — III-ej emisji, № 16 — IV-ej emisji i № 1 — V-ej emisji w kasach:

- a) Banku Handlowego w Łodzi i oddziałów tegoż w Warszawie, Lublinie, Radomiu i Kielcach.
- b) Wołżańsko-Kamskiego Banku Handlowego w Petersburga.
- c) Mitteldeutsche Creditbank w Berlinie.

Łódź, 11/24 kwietnia 1913 roku.

1205

LECZNICZA MAŚC ZIOŁOWA

275

VILIA-CRÈME = DOKTORA OBERMEYERA

UNGUENTUM HERBALE COMPOS OBERMEYER.

Specjalny niezrównany środek medyczny przeciw wszelkiego rodzaju EGZEMOM, ŚWIERZBIE, LISZAJOM, WRZODOM, WYSYPKOM, PRYSZCZOM, OPARZENIOM, ODMROŻENIOM i wszelkim chorobom skórnyim.

Sprzedaz w aptekach i składach aptecznych po rb. 1.25 kop. za pudełko, PRAWDZIWE w CZERWONEM opakow.—Wystrzegac się naśladowictw! UWAGA. Dla osiągnięcia pełnego, znakomitego wyniku należy przy używaniu MAŚCI VILIA CRÈME stosować znane w całym świecie ziołowe:

„MYDŁO HERBA”

D-ra OBERMEYERA z wizer. Siostry Miłosierdzia na każdym kawałku.

PRZY RÓWNOCZESNEM STOSOWANIU CUDOTWÓRCZE WYLECZENIE!

Zajazd restauracya

w mieście fabrycznem, blisko Łodzi, jest zaraz do odstąpienia. Wiadomość: Dzielnia № 1, sklep Górskiego. 1424

Sadzonki truskawek

glądole białe i czerwone w cebulkach. Mikołajewska 79 m. 64. Wróblewski; zastać można od 6-ej wieczór. 1414

STUDENT MEDYCINY

poszukuje kondycji na wyjazd lub na miejscu od 1 czerwca do 1 września 1913 r. Przygotowuje do gimnazyum. Oferty proszę nadsyłać: Piotrków gub. ul. Bykowska 51, m. 16. 1398

Skradziono paszport

wydany z gminy Łaznów, gub. piotrkowskiej, wydany na imię Jana Najdera, 2 weksle po 50 rb. terminowe do 3 listopada 1913 r., wydane na imię Józefa Laskowskiego, jeden na 50 rb. bezterminowy, na imię Wilhelma Langiego, weksle nieważne, wszędzie zastrzeżone.

Nowacki

Fryzyer Damski i Męski.

Mam zaszczyt zawiadomić Szanowną Klijentkę, iż otworzyłem

Zakład Fryzyersko-Perukarski

sp. ondulator. Dla pań salony paryskie, mycie głów elektrycznością, wszelkie wyroby włosów podług paryskich żurnali i ostatnich wy magań. Dla Panów salon wiedeński i higieniczny, z czem polecając się łaskawym względem W. P., pozostaje z szacunkiem

1436

NOWACKI

ul. Piotrkowska № 103.

OSTRZEŻENIE.

III-cia Łódzka kasa pogrzebowa

niniejszem ostrzega swych członków, żeby nie robili wpłat u panów A. Kaisera i K. Wedlicha, a tylko bezpośrednio w kasie ul. Główna № 11 placii. Pan Kaiser już od dnia 16-go listopada 1912 r. nie ma prawa do przyjmowania pieniędzy. 1444

Skład win

1835

M. D. OKOJEWA

Dzielnia № 11

Zdrowie jest bogactwem i szczęściem!!!

Kto cierpi na żołądek, głowę i ogólne niedomaganie

ten powinien pić Wino żołądkowe № 7, zatwierdzone przez rząd za Nr. 3478. Wino żołądkowe, zastowane w Ekaterynburskim pułkowym lazarecie przy chorobach żołądka, wykazało znakomite rezultaty, co stwierdza świadectwo, wydane przez starszego lekarza w 1910 r., jak również w 1911 r. przez starszego lekarza szpitala Czerwonego Krzyża, gdzie wino było z powodzeniem stosowane. Wina żołądkowego № 7 w żadnych innych składach niema jak tylko w składzie win M. D. OKOJEWA, Dzielnia № 11, OLIVA do lampek 20 kop. funt. KNOTKI bezpłatnie.

